

Книга Даниїла - Номер шість

ЄГОЯКИМ

Jeff Pippenger

2023-12-01

Книги Даниїла й Одкровення — це одна й та сама книга, у тому самому розумінні, в якому Біблія є однією книгою, що складається зі Старого та Нового Завітів.

Історія життя, смерті та воскресіння Ісуса як Сина Божого не може бути повністю доведена без свідчень, що містяться у Старому Заповіті. Христа об'явлено у Старому Заповіті так само ясно, як і в Новому. Один свідчить про Спасителя, що має прийти, тоді як інший свідчить про Спасителя, Який прийшов у спосіб, передречений пророками. Щоб належно оцінити план викуплення, Писання Старого Заповіту потрібно ґрунтовно розуміти. Саме прославлене світло пророчого минулого висвітлює життя Христа та вчення Нового Заповіту з ясністю і красою. Чудеса Ісуса є доказом Його божественності; але найпереконливіші докази того, що Він є Викупителем світу, містяться в пророцтвах Старого Заповіту у порівнянні з історією Нового. Ісус сказав юдеям: "Досліджуйте Писання, бо ви думаєте через них мати життя вічне; і вони свідчать про Мене." Тоді не існувало жодного іншого Писання, окрім Старого Заповіту; тож настанова Спасителя є очевидною. Дух пророцтва, том 3, 211.

Найпереконливішим доказом того, ким є Христос і що Він собою являє, є порівняння пророцтв Старого Завіту з їхнім сповненням в історії Нового Завіту. Так само і щодо взаємозв'язку книг Даниїла та Об'явлення.

В Одкровенні всі книги Біблії сходяться і завершуються. Тут міститься доповнення до книги Даниїла. Одна — пророцтво; інша — одкровення. Дії апостолів, 585.

Слово «complement» означає довести до досконалості. Виконання пророцтв Старого Завіту було «найсильнішим» «доказом» «божественності» Христа. Найсильнішим доказом божественності пророцтв у книзі Даниїла є їх виконання, як це представлено в книзі Об'явлення. Пророцтва в книзі Даниїла продовжуються в книзі Об'явлення, і вони доводяться до досконалості в останні дні, коли з Об'явлення Ісуса Христа знімаються печаті.

"Об'явлення — це запечатана книга, але водночас і відкрита книга. У ньому записані дивовижні події, які мають відбутися в останні дні історії цієї землі. Настанови цієї книги однозначні, а не містичні й незрозумілі. У ній підхоплюється та сама лінія пророцтва, що й у Даниїла. Деякі пророцтва Бог повторив, тим самим показуючи, що їм слід надавати належної ваги. Господь не повторює те, що не має великого значення." Рукописні публікації, том 9, 8.

У третьому році царювання Єгоякіма, царя Юди, прийшов Навуходоносор, цар Вавилону, до Єрусалиму й обложив його. Даниїла 1:1.

Перший вірш книги Даниїла містить багатство пророчої інформації за правильного розуміння. Ми розпочнемо наш розгляд із Єгоякіма.

Єгоякім був першим із трьох останніх царів Юди. Тож він представляє вістку першого ангела. Його син Єгояхін, також відомий як Єхонія або Конія, представляв вістку другого ангела. Після Єгояхіна настав Седекія, останній із трьох останніх царів Юди. Седекія представляє вістку третього ангела. Є кілька пророчих свідчень, що підтверджують, що Єгоякім є символом вістки першого ангела. Важливо розуміти ці докази, бо це вказує, що перший вірш першого розділу книги Даниїла окреслює вістку першого ангела, і цей факт є якорем, який дозволяє розуміти перший розділ як вістку першого ангела з чотирнадцятого розділу Об'явлення. Почнемо з Другої книги Хронік.

А тих, що врятувалися від меча, він відвів у Вавилон; де вони були рабами йому та його синам аж до царювання персів: щоб сповнилося слово Господнє, сказане устами Єремії, аж поки земля відсвяткує свої суботи; бо всі дні свого спустошення вона відпочивала, доки не виповнилося сімдесят років. 2 Хроніки 36:20–21.

Вавилонський полон на сімдесят років був для того, щоб земля відсвяткувала ті суботи, які не були додержані згідно з Левітом 25. Сімдесят років субот — це чотириста дев'яносто років, протягом яких стародавній Ізраїль знехтував настановою Левіта 25. Чотириста дев'яносто років непослуху передували сімдесяти рокам полону. Наприкінці цих чотирьохсот дев'яноста років три царі будуть підкорені Навуходносором.

Наприкінці сімдесятирічного полону Господь підняв Кіра, який був першим із трьох царів, що видали указ, який дозволяв Ізраїлю повернутися й відбудувати Єрусалим. Артаксеркс був третім із тих трьох царів, і він видав третій указ у 457 році до н. е. Третій указ започаткував період у дві тисячі триста років із восьмого розділу книги Даниїла, вірша чотирнадцятого. У 1798 році настав перший кінець гніву, з книги Даниїла було знято печать, і з'явився перший із трьох ангелів. Третій ангел з'явився 22 жовтня 1844 року.

Усі троє останніх царів Юди зіткнулися з Навуходносором, і під час полону Єгоякіма розпочався відлік сімдесяти років. Він тривав аж до зруйнування Вавилону, і полководець (Кир), який зруйнував Вавилон і невдовзі після цього став царем, видав перший із трьох указів. Третій указ поклав початок пророцтву про вечори й ранки, що завершилося приходом третього з трьох ангелів. Христос завжди ототожнює кінець із початком.

Початком сімдесяти років став перший напад Навуходносора на Єрусалим. Завершення сімдесяти років було позначене знищенням Вавилону. Остаточне й повне знищення Єрусалима припало на правління третього з трьох царів, на яких нападав Навуходносор. Руйнування Єрусалима було поступовим. Останні три царі становлять один пророчий символ, у тому сенсі, що всі вони зазнали нападу Навуходносора. Вони уособлювали три укази, які разом становили один символ, так само як три ангели наприкінці двох тисяч трьохсот днів.

«У сьомому розділі книги Ездри міститься указ. Вірші 12–26. У своїй найповнішій формі він був виданий Артаксерксом, царем Персії, у 457 році до Р. Х. Але в Езд. 6:14 сказано, що дім Господній у Єрусалимі був збудований “за наказом [“указом”, на полях] Кіра, і Дарія, і Артаксеркса, царя Перського”. Ці три царі, започаткувавши, підтвердивши й завершивши указ, довели його до тієї досконалості, якої вимагало пророцтво, щоб позначити початок 2300 років. Беручи 457 рік до Р. Х., час, коли указ був завершений, за дату повеління, було видно, що кожна подробиця пророцтва щодо сімдесяти тижнів сповнилася». Велика боротьба, 326.

Сестра Вайт стверджує, що три укази були необхідні для довершення пророцтва. Вона визначає їхній взаємозв'язок і тим самим окреслює граматичні особливості єврейського слова «істина». Вона каже, що перший указ започаткував, другий указ підтвердив, а третій указ виконав «кожну вимогу пророцтва щодо сімдесяти тижнів». Єврейське слово «істина» утворене поєднанням першої, тринадцятої та останньої літер єврейського алфавіту. Перший указ започаткував, другий підтвердив, а останній указ завершив пророцтво. Три укази містять підпис Альфи й Омеги, і вони сповнилися наприкінці сімдесятирічного пророцтва про полон у Вавилоні, хоча третій указ надійшов значно після завершення цих сімдесяти років. Три укази були поступальними, і хоча їх було три, вони все ж становили один пророчий символ.

Перший ангел з'явився у 1798 році, другий ангел з'явився навесні 1844 року, а третій ангел з'явився 22 жовтня 1844 року. Ці три ангели становлять один пророчий символ, що представляє вічне Євангеліє з чотирнадцятого розділу Об'явлення.

«Перша і друга вістка були дані у 1843 і 1844 роках, і тепер ми перебуваємо під проголошенням третьої; але всі три вісті все ще мають бути проголошені. Так само необхідно тепер, як і будь-коли раніше, щоб їх повторювали тим, хто шукає істину. Пером і голосом ми маємо проголошувати ці вісті, показуючи їхній порядок і застосування пророцтв, що приводять нас до вістки третього ангела. Не може бути третьої без першої й другої. Ці вісті ми маємо донести світові в публікаціях, у проповідях, показуючи в ряду пророчої історії те, що було, і те, що буде.» Вибрані вісті, книга 2, 104, 105.

Останні три царі Юдеї були одним символом, бо їх усіх у різній мірі підкорив цар Вавилону. Останні три царі Юдеї, три укази і три ангели, хоча це три окремі речі, також представлені як один пророчий символ.

Останні три царі є частиною пророчого контексту початку пророцтва про сімдесят років полону, і, як такі, вони стають частиною початку, який ілюструє кінець сімдесяти років полону. Полон розпочався з поступового підкорення трьох царів і завершився знищенням царства та його столиці. Кінець пророцтва позначає знищення народу й столиці Вавилону, що ознаменовує проголошення трьох поступових указів. Початок пророцтва на дві тисячі триста років позначений трьома поступовими указами, і він ілюструє завершення пророцтва на дві тисячі триста років, яке складається з трьох поступових вісток.

Три ангели і їхні відповідні три вістки були прообразно представлені трьома царями та їхніми трьома послідовними указами. Три царі, які проголошували свої відповідні три укази, були прообразно представлені трьома послідовними царями, кожен із яких виголошував свої вістки непокори проти Навуходносора. Три вістки непокори прообразували три укази, які, своєю чергою, прообразували три вістки. Одна з них започатковує пророцтво про сімдесят років, яке, своєю чергою, завершується початком пророцтва про дві тисячі триста років, що закінчується приходом третього ангела в 1844 році. Сімдесят років, протягом яких земля мала відпочивати у своїй суботі, не можна відокремити від 22 жовтня 1844 року.

Єгояким представляє перший указ Кіра, а також вістку першого ангела з чотирнадцятого розділу книги Об'явлення. Крім цього, три свідки — останні три юдейські царі, три укази та вістки трьох ангелів — надають точну інформацію щодо символу Єгоякіма, бо пророча історія трьох ангелів була дуже ретельно позначена натхненням. Усі три вістки мають історичну появу, а згодом і історичне посилення.

Перший ангел з'явився у 1798 році, а 11 серпня 1840 року був наділений силою з підтвердженням принципу день за рік.

"У 1840 році ще одне визначне виконання пророцтва викликало широкий інтерес. За два роки до того Джозая Літч, один із провідних служителів, що проповідували другий прихід, опублікував тлумачення 9-го розділу Одкровення, у якому передбачав падіння Османської імперії. Згідно з його розрахунками, ця держава мала бути повалена ... 11 серпня 1840 року, коли слід було очікувати, що османська влада в Константинополі буде зламана. І це, я вірю, виявиться саме так."

У точно зазначений час Туреччина через своїх послів прийняла захист союзних держав Європи і таким чином поставила себе під контроль християнських держав. Ця подія точно виконала пророцтво. Коли про це стало відомо, безліч людей переконалися в правильності принципів тлумачення пророцтв, прийнятих Міллером і його сподвижниками, і адвентний рух отримав дивовижний поштовх. Вчені та впливові люди об'єдналися з Міллером як у проповіді, так і в публікуванні його поглядів, і з 1840 по 1844 рік справа швидко поширювалася. Велика боротьба, 334, 335.

Перший ангел з'явився, оголосивши про відкриття суду в 1798 році, але ця звістка ґрунтувалася на правильності визначення Вільяма Міллера, що один день у біблійному пророцтві означає рік. Цей принцип було підтверджено «11 серпня 1840 року», і перша звістка набула сили. Коли не справдилося передбачення про повернення Христа в біблійному 1843 році, який переходив у 1844 рік, з'явився другий ангел чотирнадцятого розділу Об'явлення. Коли навесні 1844 року це передбачення знову не здійснилося, протестантські церкви відкинули міллерівське правило «день за рік» і стали дочками Вавилону. Після того ця звістка набула сили влітку 1844 року, коли до неї приєдналася звістка Опівнічного крику. З виконанням звістки Опівнічного крику 22 жовтня 1844 року з'явився третій ангел зі своєю звісткою.

Через непослух лаодикійського адвентизму у 1863 році Божий народ мав повторити історію блукань стародавнього Ізраїлю в пустелі. Наділення силою третьої вістки мало чекати до 11 вересня 2001 року. Кожна з трьох вісток з'являється в історії й згодом наділяється силою.

Йоаким і Кир представляють посилення першого ангела, а не його прихід. Хоча Йоаким був першим із останніх трьох царів Юдеї, і хоча він представляє звістку першого ангела, пророчі характеристики, притаманні йому, а також Кирові, свідчать, що обидва вони є символами посилення першого ангела, а не символами приходу першого ангела. Прихід першої звістки в історії Йоакима був представлений Манассією, першим із останніх семи царів Юдеї.

Сім царів передували повному й остаточному знищенню Єрусалима. Ті сім царів символізують поступальний перебіг історії, так само, як і історію, яку вони уособлювали з 1798 по 1844 рік. Перший ангел з'явився 1798 року, а третій — 22 жовтня 1844 року. Історія 1798–1844 років — це історія першого й другого ангелів. Історія третього ангела почалася 1844 року. Коли сестра Вайт визначає символіку семи громів десятого розділу книги Об'явлення, вона каже, що сім громів символізують історію першого й другого ангелів, але не третього.

«Особливе світло, дане Іванові, що було виражене сімома громами, було описом подій, які мали відбутися під час проголошення першої та другої ангельської звістки».
Біблійний коментар Адвентистів сьомого дня, том 7, 971.

Історія семи громів десятого розділу Об'явлення наголошує на історії наділення силою першого ангела 11 серпня 1840 року аж до Великого розчарування 22 жовтня 1844 року, проте водночас включає всю історію першого й другого ангелів. Загальне тлумачення семи громів полягає в тому, що вони охоплюють період від 1798 року до 22 жовтня 1844 року. Історія приходу першого ангела від 1798 року до Великого розчарування — це історія першого й другого ангелів, і її пророчо представлено як сім громів. Сім громів також були прообразно представлені останніми сімома царями Юди. Останні троє з тих царів не лише вказують на послідовних царів, але разом вони становлять один символ, що складається з першого, середнього й останнього.

В історії трьох ангелів перша вістка набула сили 11 серпня 1840 року, і як Єгояким, так і Кір були прообразами тієї події.

Ми продовжимо визначати ці найважливіші істини у наступній статті.

Кожен студент повинен плекати непохитну чесність. Кожен розум має звертатися з благоговійною увагою до відкритого Божого слова. Світло й благодать будуть дані тим, хто так кориться Богові. Вони побачать дивовижні речі з його закону. Великі істини, що від дня П'ятидесятниці залишалися без уваги й невидимими, мають засяяти з Божого слова у своїй первісній чистоті. Тим, хто справді любить Бога, Святий Дух відкриє істини, що випали з пам'яті, а також відкриє істини, які цілком нові. Ті, хто їсть плоть і п'є кров Сина Божого, винесуть із книг Даниїла й Об'явлення істину, натхненну Святим Духом. Вони приведуть у дію сили, які не можна стримати. Уста дітей будуть відкриті,

щоб звіщати таємниці, які були приховані від людського розуму. Господь вибрав немудре цього світу, щоб посоромити мудрих, і немічне світу, щоб посоромити сильних.

Біблію не слід приносити до наших шкіл лише для того, щоб вона була втиснута між уроками невір'я. Біблія має бути покладена в основу і стати предметом навчання. Правда, ми знаємо набагато більше про Слово живого Бога, ніж знали раніше, але ще дуже багато належить вивчити. Її слід використовувати як Слово живого Бога і вважати першою, останньою і найкращою в усьому. Тоді буде видно справжнє духовне зростання. Учні розвинуть здорові релігійні характери, бо вони їдять плоть і п'ють кров Сина Божого. Але якщо не пильнувати й не плекати, здоров'я душі занепадає. Тримайтеся в руслі світла. Вивчайте Біблію. Ті, хто вірно служить Богові, будуть благословенні. Той, хто не дозволяє жодній вірній праці залишитися без нагороди, увінчає кожен акт вірності й непорочності особливими ознаками Своєї любові та схвалення. Review and Herald, 17 серпня 1897 р.